

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Meditationes septem pro singulis hebdomadæ diebus,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46628)

colloquia à Deo, ut dignè, ad sacrum peragendum, possit accedere. Et quidem meditationes septem positæ sunt. (Tom. i. Tract. 4. cap. 4. de perfect.) sed hoc loco, alias Sacerdotibus magis proprias adjicere operæ pretium visum est ut Sacerdotes accuratè perpendant, tum quid Deo offerant, tum etiam quid ipsi suscipiant, scilicet SS. Christi corpus & sanguinem, cum immensa ejus divinitate, virtutibus heroicis, meritis atque satisfactionibus, quas pro se ipso atque aliis etiam, Patri æterno repræsentet.

CAPUT V.

MEDITATIONES SEPTEM
pro singulis diebus hebdomadæ.

I. DOMINICA.

*Sic Deus dilexit mundum, ut filium
suum unigenitum daret.*

Joan. 31. 16.

1. Sicut olim Deus, ad mundum reparandum, ut unigenitum suum
Q 3 largi-

largiretur, elegit B. Virginem, tanquam instrumentum, in qua *Dei Filius* conciperetur: ita nunc summum eidem mundo amorem ostensurus, eundem filium, quo alatur, ac sustentetur tribuit: Tunc verò, tanquam instrumento ad hoc ipsum utitur, dum panem & vinum in sanctissimæ Missæ sacrificio consecras.

2. *Eleva* itaque te, & considera attentius, *Quis* sit qui donet, nempe summus, æternus, & infinitus Deus, summè bonus, sapiens, ac potens qui ex seipso, sine ulla alia creatura, beatus est, cujus amor, non in verbis, sed in re ipsa consistit, donumque tantò pluris faciendum est, quanto majori amore illud elargitur.

2. *Consid.* *Quid* donet? scilicet *dilectissimum & pretiosissimum*, quod habet, unigenitum suum, verum Deum, & verum hominem, qui quæ Deus, æquè infinitus, potens ac sapiens, atque ipse Pater est: quæ homo, habet omnes thesauros sapientiæ ac charitatis Dei, venit ad nos, velo panis & vini rectus: quia alias mundo splendorem ejus infinitum ferre non posset.

4. *Consid.* *Cui* det? toti mundo, non tantum

tantum Principibus, Prælatiſ, &c. ſed
 Chriſtianiſ, omnibuſ, inter quos non
 pauci valde ſunt abjecti, peccatores, &c.
 ut eo omnes nutriantur, & gratiis ejuſ,
 quaſ in communionem concedit, robo-
 rentur.

5. PER QUOD MEDIUM? Per Sacer-
 dotem, quia in ejuſ voluntate hanc po-
 teſtatem ſtatuit, quando cunq; ille,
 quiſq; fuerit, panem & vinum confe-
 crarit. Quare dignum eſt, ut ſummo
 cum honore & humilitate accedat.

II. DIE LVNÆ.

Rom. 8. *Qui proprio filio ſuo non pepercit,
 ſed pro nobiſ omnibuſ tradidit illum, quomodo
 non omnia cum ipſo donaret?*

1. *Conſid* Liberalitatem æterni Patris,
 qui omnia in tuum commodum creavit,
 quia omnia, 1. Corinth. 3. *veſtra ſunt, ſive
 præſentia, ſive futura.* Cujus charitas et-
 jam unigenitum, quem ſibi æqualem in
 æternitatem genuit, tibi donat, non
 tantum, ut ſemel mortuus redimeret,
 ſed quotidie oblatus vitam repararet.

2. *Conſid* Quid? unâ cum hoc dono
 omnia pariter tibi tradit, titulum ſcili-

Q 4

cer,

cet, quò omnia obtineas. Hinc dat An-
 gelos, qui te custodiant ac juvent; dat
 gratias & virtutes, quibus exorneris &
 sanctificeris: dat merita & satisfactiones
 filii ut tuas suppleas: dat temporalia,
 quibus profunt: dat æterna, ut spe, ea
 obtinendi, lætificeris: dat seipsum, su-
 premum bonum ut eum hic contem-
 pleris, & in beatitudine, ipso per claram
 visionem fruaris. In horum omnium
 pignus, dat unigenitum, his speciebus
 reatum, ut satieris, imò dat eundem, in
 oblationem quam quotidie offeras, &
 per eam; quæcunque petieris, obtineas.
 Et ne timeas, repulsam, quia tu, licet
 Sacerdos non satis dignus es, ipsemet
 unigenitus est *Sacerdos simul & hostia*: ut
 petat, & exaudiatur pro te. Ergo & tu
 vide, ut talem patrem ames, eique con-
 fidas, pro tali filio vitæ & animæ tuæ
 non parcas, sed ejus obsequio te acres-
 tuss omnes consecra, ut hanc tui
 ipsius oblationem suscipere
 non dedigne-
 tur.

III. DIE MARTIS.

Joan. 10. *Ego sum Pastor bonus: Bonus Pastor dat animam suam pro ovibus suis. Quoniam Marci 10. dicitur: Nemo est bonus nisi solus Deus.*

1. *Consid.* Christum Pastorem esse verum Deum, bonum per essentiam, immo & bonitatem infinitam, atque omnis boni fontem. Hinc, cum bonum sit objectum amoris, infinito amore dignus est, quod eum merito, si tantum posses, amare deberes.

2. *Consid.* IN QUO sit Pastor bonus? quia scilicet facit omnia, quae pastor bonus facere potest, pro ovibus suis. Descendit de caelo, ut eas redimeret: vitam exposuit, ut illae viverent: sanguinem fundit, ut hoc velut lytro liberarentur, nec his contentus, quotidie de caelo descendit, ut eas corpore & sanguine pascat ac satiet: nec sibi quicquam quaerit, sed ovibus omnia.

3. *Consid.* PER QUEM tradat? ne pastus hic in terra deesset, curam ejus deferendi, tibi commisit: ut pro te, atque omnibus ovibus hunc panem dulcissi-

Q 5

munum

num, per consecrationem, præsentem facias.

4. *Consid.* PRO QUO ? Oves offerri solent, ceu sacrificium in omnium commodum : at hic ipsemet pastor seipsum in commodum, immò in cibum ac potum ovium suarum offert. Quare dignum est ut tu etiam simile præstes, atque ad ejus gloriam te ipsum in sacrificium ei offeras, jugulans in te, quicquid ei adversatur.

IV. DIE MERCVRII.

Joan. 15. *Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum.*

1. *Consid.* Quod Christus, Deus, & homo, sit *vitis*, ex quo esse, & virtutem omnem accipiunt homines, qui sunt *palmites* modo ipsi uniti sint. At quomodo fiet unitio, si vitis in cælo sit & palmites in terra? Deus potest hoc præstare, res valde distantes uniendo inter se, etiam si neutra locum deserat: Itaque vitis (licet in cælo manens) recta accidentibus, in domum justis, tanquam veri palmitis descendit, ut ei per amorem uniatur.

2. *Cor.*

2. *Consid.* Quod fructu sit hæc conjunctio? eo scil. ut talis sit palmes, qualis vitis, quæ in illum influit, ac fructu proferat tali vite dignos, nempe fructus charitatis, misericordiæ, temperantiæ, castitatis, obedientiæ, patientiæ, similes illis, qui fuerunt fructus Christi, qui se dat in cibum & panem totum, ut ei assimileris: quia communiter tales in hominibus humores generantur, quales fuerint cibi, quibus nutriuntur. Et itaque conjungaris, ne ab eo separatus, ad omnia inutilis fias, præterquam ad ignem, ut in æternum ardeas.

3. *Consid.* Sacerdotes ipsi sunt divinæ hujus unionis instrumenta, dum verbis consecrant, vitam illam præsentem faciunt, & cum eam hominibus porrigunt, tanquam palmitibus conjungunt, sicut ipse Dominus dixit, Joan. 6. *Qui manducat meam carnem, in me manet, & ego in eo: manet in me & vivet propter me: sicut palmes vivit, ac suo tempore virescit, fructus fert, &c. quam diu viti conjungitur.*

V. DIE IOVIS.

Joan. 14: *Ego sum via, veritas, & vita.*

Q. 6

1. Cap.

1. *Consid.* Quod Christus sit via salutis & perfectionis, per quem ad Patrem cœlestem eundum est. Per hunc enim solum illi placebis, gratiamque in oculis ejus invenies. *Via*, per quam ad vitam pervenies, & ad præmium, in hac vita peregrinantibus per fidem, promissum. *Via*, per quam ad sanctitatis culmen, & contemplationis montem ascenditur. Per eam enim vera humilitas, obedientia, patientia, aliarumque virtutum perfectio obtinetur, immò communium necessitarum tam corporalium, quam spiritualium remedium, nec non ipsorum omnium desideriorum complementum, partim per oblationem hujus sacrificii partim per sumptionem ipsam. *Surge* itaque, & *manduca* viaticum, ut cum Helia 3. Reg. 19 ad montem Dei pervenias.

2. *Consid.* Idem Christus est *veritas*, quam omnia sacrificia, sacramenta, ac cœremonia veteris legis significabant. In eo veram sanctitatem quam vetera illa innuebant quidem, sed non largiebantur. *Veritas*, in qua veritates omnes, quas fide credere opus est, summatè continentur; idemque hoc sacramen-

cum

tum per excellentiam dicitur *mysterium fidei*, quia in eo creditur Filii Dei divinitas, omnipotentia, Majestas infinita, immò & processio à patre, incarnatio, passio ac mors ipsa cum fructibus suis. Excita itaque fidem tuam, quia eum hic presentem habes, qui nec fallere potest, nec ea quæ promisit, prætermittet. Est denique *veritas*, cui conformari debent quicumque vivunt, & in *veritate* agunt, sine ulla fraude ac fictione. Huic veritati te conforma, & non aberrabis.

3. *Confid.* Quod sit *vita*, sine qua, quicquid est, *Mors* est. Est *vita* animæ tuæ, ideoque in hoc sacramento est; ut qui eum sumpserit, *vitam gratiæ*, eamque copiosam accipiat: *vita etiam*, quia ipse est *resurrectio & vita*. Et quamvis hic semel moriaris ille tamen te gloriosum suscitabit. Est *vita beata*, quia qui manducat hunc cibum, *vivet in æternum*, & suo tempore suscitabitur ut cum Christo in æternum regnet. *Vita*, cui debes vitam tuam conformare, ut cum Apostolo Gal. 2. dicas: *Vivo ego, jam non ego, vivit verò in me Christus*. Denique est *vita*, quam omni studio quærere debes *in præmium omnium laborum tuorum*,

374 ALIÆ PRÆPARATIONES
ut cum videas, ames, eo que fruaris in
æternum.

VI. DIE VENERIS.

Joan. 9. *Quamdiu sum in mundo, lux
sum mundi.*

I. Verba sunt SALVATORIS prolata in
sanatione cæci nati, quem curavit ex-
puens in terram, & facto luto, linivit
super oculos ejus. In quo miraculo sig-
nificabatur unio personæ verbi divini
cum natura humana per quam unionem
lux spiritualis cæcis concessa est. Idip-
sum præstat adhuc hodie in hoc Sacra-
mento, in quo verbum incarnatum cum
accidentibus terrenæ substantiæ con-
junctum, lucem se recipientibus con-
fert. Itaque animo perlustres omnia
loca in quibus fuit, invenies eum verè
fuisse lucem mundi. Cùm enim in Beth-
lehem nasceretur, claritas Dei circum-
fulsit pastores: In Epiphania, reges qui-
dem exterius per terram, sed multò
clarius per seipsum interius collustra-
vit: In Purificatione, ita Simeon san-
ctissimo seni illuxit, ut eum lumen ad
revelationem gentium appellaret, & de

initio

in
 arisin
 , lux
 arain
 it ex-
 inivit
 o sig-
 divini
 onem
 Idip-
 sacra-
 cum
 con-
 con-
 mnia
 verè
 eth-
 um-
 qui-
 uld
 stra-
 san-
 nad
 & de
 itio

in
 initio prædicationis ait Isaias capite 9.
Sedentibus in regione umbra mortis, lux orta est eis: qui toto vitæ ipsius tempore perseveravit, donec in cruce expiraret, ne tenebra fierent super terram à jexta usque ad nonam, quia scilicet Christus lux mundi, inde descendit ad limbum Patrum, in inferiores partes terræ, ut locum illum tenebrosum illustraret, quin & cælum ipsum empyreum novam ex ejus ascensione lucem accepit, de qua dicitur Apoc. 2. Claritas Dei illuminat illam, & lucerna ejus est agnus.

2. *Consid.* NE Christo hinc abeunte, perpetuæ tenebræ mundum occuparent, sapientia divina modum invenit, quo idem ille, qui cælum illuminat, mundum etiam inferiorem (inde tamen non penitus descendendo) præsens licet velo accidentium reclusus, collustraret, adeò ut intra communicantis viscera receptus, eum ita illuminet, ita ut in paradysum eum convertat.

3. *Consid.* Quos effectus hic Sol in anima efficiat? implet enim illam divinarum inspirationum splendore, quo fidei lumen amplius illustratur, gratiæ fulgor augetur, ignis charitatis accendi-

eur, & virtutum omnium affectus extimulantur, ut potentia omnes opera sua, cum lætitia, sicut ad solis præsentiam in hoc mundo visibili accidunt, exequantur.

Quare accede & tu ad Deum, ut illumines, & facies tua non confundatur.

VII. SABBATHO.

Matth. 2. *Eccē sponsus venit, exite obviam ei.*

I. *Confid.* Quis sit Sponsus? cuius nomen reticetur, quia est ineffabile & admirabile, ipsum scilicet *verbum divinum*, quod in thalamum virginis venit, ut nuptias cum humana natura celebraret, conjungens eum secum in unitate personæ. Idem ille nunc, è cælo descendit panis accidentibus reclusus; ut in thalamo cordis tui, animam tuam sibi desponsat: at quis, quantusque est? Filius æterni Patris, & splendor gloriæ ejus, quo nemo pulchrior, ditior, potentior, in quo repositi sunt omnes thesauri infinitarum divitiarum. Et quamvis reclusus ad te veniat, intus autem totam Majestatem, & amplitudinem secum defert, &

&

& cum eadem gloria est in cœlo , & in hoc sacramento.

2. *Consid. Quæ Sponsa ?* anima tua, quæ quantum illæ pulchritudinis, tantum habet deformitatis, quæ tot peccatis fœdata est, neque fidem illi hactenus servavit: & tamen tam bonus ille ac benignus est, ut non tantum parcat adulteræ; sed iterum ad eam redeat, amicitiam denuò cum illa, si velit, in-
 turus, dicens Hier. c. 3. *Revertere ad me, & suscipiam te.*

3. *Consid. QUALIS sit hæc conjunctio?* major quam in aliis nuptiis, quia sibi conjuges fiunt una caro, hic fiunt unus Spiritus. Unus 1. propter unionem charitatis, 2. propter conformitatem voluntatum, 3. propter similitudinem in actionibus, 4. unus in rebus omnibus, quæ ad alterum spectant, quia uterque eas accipit tanquam proprias.

4. *Consid. Qui sint effectus?* amicitia intima, familiaritas maxima, in oratione, in deliciis contemplationis fiducia ingens in petendo, efficacitas in impetrandò, solidà rerum temporalium renunciatio, in solis æternis quærendis voluptas, lætitia in adversitatibus, in
 aliis

378 ALIÆ PRÆPARATIONIS

aliis iuvandis zelus. Immo ut uno verbo dicatur, conjuges sunt habent bona communia, anima habet sponsum deum, quomodo non etiam omnia cum ipso habebit? attende, jam sponsum te accedit? orna te virtutibus, ut ei obviam prodeas, neque ab ipso rejiciaris tanquam ea, quæ neque oleum in lampade habeat, neque vestem nuptialem, ut admittatur ad nuptias, nec ejiciatur foras, ligatis manibus, & pedibus in tenebras exteriores.

CAPUT VI.

ALIÆ MEDITATIONES
de 7. Virtutibus.

Celissimum hoc sacramentum est simul & memoriale (Psal. 120 4) mirabilem Dei, & summa quædam mysteriorum fidei nostræ, ideoque sufficeret ad meditationes totius peregrinationis nostræ. Quia Deus, uti nobis hic animæ alimentum dedit, ita etiam aliam tribuit refectorem pro intellectu, ut evolvat & explicet tot mysteria abdita, quæ